

بیانیه دانشجویان سوسیالیست به مناسبت ۱۶ آذر ۱۳۸۷

در آستانه فرارسیدن روز ۱۶ آذر ، روز دانشجو هستیم . روز ۱۶ آذر سمبل سنت مبارزات ضد استبدادی – ضد امپریالیستی جنبش دانشجویی بمثابه جنبش پیشاهنگ اجتماعی در ادوار گوناگون تاریخ معاصر ایران است . نفس انتخاب این روز به عنوان " روز دانشجو " خود بیانگر تاثیر عمیق جریان چپ و سوسیالیست در مبارزات گوناگون این جنبش اجتماعی است . بارها چه توسط حاکمیت کنونی و چه با تلاش اپوزیسیون راست کوشش شد تا روز و مناسبت دیگری بمثابه روز دانشجو شناخته شود اما هنوز که هنوز است پرچم سرخ ۱۶ آذر بر فراز بام جنبش دانشجویی افراشته است . نسل جدید چپ باید بکوشد تا در امتداد سنت ضد استبدادی - ضد امپریالیستی پیشین و با فرارویاندن این جنبش به مدار ضد استثماری و جهت گیری ضد سرمایه داری ، نقش خود را در تداوم بخشی به مبارزات انقلابی و رادیکال جنبش دانشجویی ایفا نماید .

وضعیت و موقعیت کنونی جنبش دانشجویی در تلاقی سه روند شکل می گیرد : نخست سیر صعودی مبارزات ، اعتراضات و اعتصابات که با شرکت توده دانشجویان همراه است و عموماً خصلت صنفی دارند . در ادامه اعتراضات و اعتصابات درخشان شیراز ، زنجان ، سهند تبریز و تربیت معلم کرج ، در دوماه گذشته و از آغاز سال تحصیلی جدید شاهد تداوم این گونه تحرکات اعتراضی در دانشگاهها و مناطق دیگر هستیم ؛ از پایداری دانشجویان چپ در اصفهان در مقابل فشارهای گوناگون تا اعتراضات صنفی در دانشگاههای خواجه نصیر و علم و صنعت و پلی تکنیک و هنر تهران ، دانشگاه نوشیروانی بابل و دانشگاه آزاد نجف آباد و از اعتراض به تعطیل نمودن نشریات و کانونهای فرهنگی در دانشگاه یزد تا پایداری در مقابل حملات اوباش در دانشگاه زاهدان . همه این موارد بر بالا گرفتن تحرکات اعتراضی جنبش دانشجویی گواهی می دهند که در فضایی کاملاً متفاوت از فعالیتهای دانشجویی در دهه هفتاد و سالهای نخستین دهه هشتاد جریان می یابند و کوچکترین چشمداشتی به جناحها و جریانات

حکومتی و وابستگان آنها در دانشگاهها نداشته و عملاً بر رسیدن به مطالبات خویش با اتکاء به نیروی توده دانشجویان تکیه دارند. از جانب دیگر فشار فزاینده حکومت بر دانشجویان در جهت نهادینه ساختن بی حقوقی مطلق دانشجویان و پیشبرد سیاست " انقلاب فرهنگی " دوم با چراغ خاموش و تبدیل دانشگاه به حوزه " علمیه " دوم و یا پادگان، زمینه لازم برای مبارزات گسترده و رادیکالیزه نمودن این مبارزات را فراهم ساخته است.

از سوی دیگر شاهد پیوستن بی سر و صدا و شرمگینانه جریان راست جنبش دانشجویی یعنی دفتر تحکیم وحدت و لیبرالها به کمپین انتخاباتی حکومت هستیم که زیر لوای " برخورد فعالانه "، " سیاست ورزی " و " دفاع از کاندیداهای مستقل و آزادی خواه " صورت می گیرد. این اتصال مجدد آنها به جناحهای حکومتی و گردن نهادن به الزامات برنامه های انتخاباتی این جریانات، به شکل بالقوه به تضعیف اساسی موقعیت آنها در بدنه جنبش دانشجویی می انجامد که در حال پیمودن روند واگرایی خود از اصلاح طلبان حکومتی است که چندین سال است که آغاز شده است. بالفعل نمودن این مساله در در گرو موقعیت شناسی و فعالیت چپ در استفاده از این فرصت و تثبیت خود به عنوان نیروی دارای هژمونی در جنبش دانشجویی است.

ضلع سوم موقعیت کنونی جنبش دانشجویی را وضعیت چپ در این جنبش تشکیل می دهد. علی رغم سیر صعودی فعالیت های اعتراضی در جنبش دانشجویی و انزوا و بی برنامه گی دفتر تحکیم وحدت، چپ دانشجویی در ماههایی در حال از سر گذراندن یک رکود و بحران نسبتاً سنگین می باشد و یکسره بر مباحث و مسائل درونی خود خم شده و از تفرقه و پراکندگی رنج می برد. این واقعیت، تحرکات اعتراضی دانشجویان را از وجود یک نماینده، سخنگو و سازمانده قدرتمند و رادیکال محروم کرده است و جنبش را از پیش رو داشتن چشم اندازهای گسترده تر برای پیشروی محروم ساخته است.

ما در بیانیه های پیشین خود به موضوعاتی نظیر توجه به مسایل صنفی در جهت فراگیر نمودن صف اعتراضات دانشجویی و توده ای نمودن مطالبات و مبارزات، اعتصابات توده ای به عنوان یک تاکتیک مناسب در این راستا و طرح مساله حق تشکل و " تشکل مستقل دانشجویی " بمثابه فوری ترین و عاجل ترین نیاز جنبش دانشجویی برای سازماندهی فعالیت های خویش در زمینه های گوناگون اشاره کردیم. غلبه چپ بر وضعیت راکد و بحران زده خویش در شرایط کنونی یک اولویت و نیاز عمده و یکی از اصلی ترین حلقه ها در مسیر پیشروی جنبش دانشجویی در راستای برآورده نمودن این نیازها و طرح و متحقق ساختن این شعارها و برنامه هاست.

دانشجویان سوسیالیست در این لحظه وظیفه اصلی خود را دقیقاً معطوف به چنین امری می‌دانند . در برخی بحثها و انتقادات اخیر به نظر می‌رسد اختلاطی بین جریان و پروژه دانشجویان سوسیالیست و " تشکل مستقل و توده ای دانشجویی " ایجاد شده است . دانشجویان سوسیالیست بنا ندارند که در ادامه مسیر جریان خود را به تشکل مستقل و توده ای مورد نظر دانشجویان که متشکل از همه گرایشها و جریانات است تبدیل کنند. دانشجویان سوسیالیست می‌کوشند به سلاح و موثر و برنده ای در این مسیر و در راستای تحقق این شعار بدل شوند اما داعیه نمایندگی تمام جریانات و اقشار دانشجویی را ندارند بلکه تلاش می‌کنند به عنوان ظرف مشخص کننده ، وحدت بخش و انسجام دهنده گرایش انقلابی در جنبش دانشجویی عمل کنند و نماینده این گرایش مشخص در جنبش دانشجویی در جهت مبارزه برای تحقق شعارها و مطالباتی نظیر تشکل مستقل دانشجویی ، دفاع از حقوق بنیادی دانشجویان ، مطالبات صنفی ، مبارزه بر علیه آپارتاید جنسی و ... باشند . در این مسیر است که اعلام استقلال ما از احزاب اپوزیسیون نیز نه یک الزام امنیتی صرف که یک اصل سیاسی اساسی برای تحقق بخشیدن به برنامه هایمان است . پس بار دیگر تایید می‌کنیم که سعی دانشجویان سوسیالیست براین است که به عنوان جریان وحدت بخش و انسجام دهنده به گرایش انقلابی در جنبش دانشجویی فعالیت کنند که حول اعتقاد و تعهد عملی به پیشبرد استراتژی سوسیالیستی در جنبش دانشجویی شکل می‌گیرد و می‌تواند در برگیرنده وسیعترین و متنوعترین شاخه ها و سنتهای فکری و سیاسی چپ و انقلابی به شرط تعهد آنها به عمل در چارچوب این استراتژی و نه پیگیری منفعتهای خاص سیاسی و گروهی باشد .

در پایان فرار رسیدن روز دانشجو را به تمام دانشجویان تبریک گفته از دانشجویان معترض و انقلابی دعوت می‌کنیم تا با تشکیل هسته های دانشجویان سوسیالیست در مناطق و دانشگاههای مختلف در جهت تاثیر گذاری بر مبارزات دانشجویی و تعیین بخشیدن به یک گرایش ، آلترناتیو و قطب چپ و انقلابی در جنبش دانشجویی بکوشند .

پیش به سوی تشکل مستقل دانشجویی

زنده باد سوسیالیسم

(۱۴ آذر ۱۳۸۷)

دانشجویان سوسیالیست دانشگاههای ایران

[/http://www.socialist-students.com](http://www.socialist-students.com)

info@socialist-students.com

d.socialist@gmail.com